

[FIRUS *sb m*

firus, firusz.

sg N firus. ◇ A firusz.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Najprawdopodobniej werniks, olej lniany gotowany, służący jako spoiwo i warstwa ochronna farby (niem. Firnus) [firnisium Łac śr]: Exposita super laborem pictoris pro a. d. 1529. [...] pro 3 libris bleyveis [...] pro 1 libra cinober [...] pro 6 libris firus, quaelibet libra per gr. 7 Wawel 125; dedi Bernardo Golczlor pro ffyrusz, quod apud eum recepit Hans Direr pictor R. Maiestatis Wawel 126.

Cf FARNIŻ

AKtt